

elt gøre for at undgå, at alle tegner sygeforsikringer i fremtiden og reelt undergraver det solidariske sygehusvæsen? Vi må spørge helt konkret: Hvad er det, man vil gøre med de urimelig lange ventelister, der er på folkesygdomme som ryg- og hofteledelser og grå stær og den slags? Folk må opleve, at de ikke skal vente så lang tid, for ellers tegner de jo forsikringer, og så får vi opdelt befolkningen i et A- og et B-hold.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg synes nu, vi skulle tage at komme lidt ned på jorden og prøve at kigge på, hvordan regnskabet ser ud for en ung familie med to udearbejdende forældre og to børn. De kunne bo i en landkommune, f.eks. Lejre, og de kigger så på regnskabet, og hvordan ser det så ud?

De ser, at de har en ejendomsværdiskat, som ikke falder i samme takt som den gamle lejeværdibeskatning; de ser, at værdien af rentefradraget er blevet sænket til ca. 33 pct., og at der faktisk er nogle i Socialdemokratiets folketingsgruppe, der mener, at hele rentefradraget skal fjernes; der er grønne afgifter, så el er fra 1993 til 2001 steget med mere end 75 pct., vandafgiften er fra 1994 til 2001 steget med ca. 400 pct., benzin er fra 1993 til 2001 steget med mere end 70 pct. Men er skatten blevet mindre? Næh! Er brutto-skatten forsvundet, som man havde lovet, fordi ledigheden er faldet? Næh! Hvordan vil regeringen forklare den unge familie om troværdighed og om, at det virkelig går godt i det danske samfund?

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Nu har to medlemmer af Venstres gruppe været heroppe og tordne imod de skattereformer, der er gennemført, og det er jo sådan set interessant, fordi Venstre går ind for et skattestop. Skattestop er jo netop en fastlåsning og dermed en blåstempling af de skattereformer, den nuværende regering har gennemført, og det synes jeg bestemt er interessant.

Vi kan godt tage diskussionen om de grønne afgifter, og her ved hr. Hans Christian Schmidt jo godt i sit korstog, at de grønne afgifter skal ses i sammenhæng med, hvad der ellers er sket inden for skattesystemet. De skal ses i sammenhæng med, at vi netop har forsøgt at lempe skatten på de lave indkomster mest. Man kan ikke bare pille en enkelt lille ting ud af de samlede

skattereformer og så skælde ud over den, man er nødt til at se tingene i en sammenhæng.

Det, der er kedetegnende fra 1993 og frem, er, at de ændringer, der er lavet, har trukket i retning af en lavere skat på den sidsttjente krone, og netop de svageste grupper, f.eks. børnefamilier og SU-modtagere, er jo blevet kompenseret for de grønne afgifter, så her synes jeg egentlig regeringen og Socialdemokratiet har et relativt godt svar.

Hr. Jens Hald Madsen snakker så rørende om den unge familie, som tilfældigvis er fra Lejre. Jeg tror, den unge familie fra Lejre har haft stor gavn af, at denne regering netop har vist rettidig omhu og har forsøgt at holde styr på økonomien, da det gik lige stærkt nok. Jeg tror ikke, der er én eneste ansvarlig regering, der ville have siddet det overhørig og ikke trådt på bremsen. Det kan godt være, man ville have gjort som i 1980'erne, nemlig ladet det køre så hurtigt så længe, at man var nødt til at træde så hårdt, at man fuldstændig slog bunden ud af boligmarkedet, men det er ikke det, vi har valgt. Vi har valgt at sige: Det er nødvendigt at foretage en lille opstramning nu, for at det ikke skal gå for stærkt, så vi pludselig kører ned i et stort, sort hul.

Det er også helt klart, når man ser på skatte-tryksberegningerne, som jo er det, vi altid henviser til, at skattetrykket ikke er steget i den nuværende regerings tid. Når man ser på det, Økonomiministeriet har opgjort om rådighedsbeløb og om, hvad folk har tilbage efter pinsepakken, har 12 ud af 14 familietyper faktisk mere til rådighed i 2001, end de havde i 1998. Derfor synes jeg, at de meget sørgelige fortællere burde se på, hvad der rent faktisk har fundet sted, frem for bare at male et skræmmebillede.

Så må jeg vist have lov til at vende tilbage til fru Anni Svanholt senere.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

I en af pindene i regeringspartiernes forslag til vedtagelse er det anført, at man ønsker at hjælpe de udsatte, herunder hjælpe dem til at komme ud på arbejdsmarkedet. Nu har vi jo løbende diskuteret spørgsmålet om de reelle muligheder, der er for at komme ud på arbejdsmarkedet, og vi har haft adskillige forespørgselsdebatter her i salen, hvor Socialdemokratiet har flyttet sig lidt i retning af de kronikker, arbejdsministeren er kommet med, hvor han påpeger og erkender, at